

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ระยะเวลาหลังการทดลองสูงกว่าระยะเวลาก่อนการทดลอง

1.2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะเวลาหลังการทดลอง

1.2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะเวลาก่อนการทดลอง

1.2.4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ระยะเวลาหลังการทดลองกับระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 346 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2555 โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1) ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน จำนวน 13 ชุด

2) แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน จำนวน 58 ข้อ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.1 ขั้นเตรียมการทดลอง

ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน เพื่อขออนุมัติใช้สถานที่ในการศึกษาวิจัยและชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

1.4.2 ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ระยะเวลาการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

2) ระยะเวลาทดลอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 รวมเป็นเวลา 15 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 50 นาที จนกระทั่งครบจำนวน 13 ชุด ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีปกติในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดไว้

(1) วิธีการทดสอบครั้งแรก (pre – test) ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน นำคะแนนที่ได้เป็นคะแนนการทดสอบครั้งแรก (pre – test)

(2) ขั้นทดลองดำเนินการทดลองตามแผนการทดลองใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนวส่วนกลุ่มควบคุมใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติที่กลุ่มงานแนะแนวจัดอยู่

(3) ทดสอบครั้งหลัง (post – test) หลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเสร็จ
แล้วให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน
ชุดเดียวกับฉบับที่ทดสอบก่อนการทดลองเก็บเป็นคะแนนทดสอบหลังการทดลอง

(4) นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือก
แผนการเรียนของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลอง
และหลังการทดลองว่าแตกต่างกันหรือไม่ คะแนนหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่ม
ทดลองแตกต่างกันหรือไม่

3) *ระยะติดตามผล* หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยได้ทิ้งช่วงระยะเวลา
เป็นเวลา 3 สัปดาห์ คือเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 ถึงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จึง
ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการ
เรียนซ้ำอีกครั้งโดยใช้แบบวัดชุดเดิมเพื่อเป็นการติดตามผล (Follow – Up) ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์
พ.ศ. 2556

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์
ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1.5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) การหาค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์ธนะ 2541 : 40)
- 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชานินทร์ ศิลป์จารุ 2551 : 163)

1.5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1) ค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC)
(Index of Consistency) (สมนึก ภัททิยธนี 2541: 112)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงคะแนน

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

2) ค่าความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 125 - 126)

1.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)

2. อภิปรายผล

2.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

2.1.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของกลุ่มทดลองระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล $n = 40$ คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระยะหลังการทดลอง เป็นเวลา 3 สัปดาห์ พบว่าไม่แตกต่างกัน

2.2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนระยะก่อนการทดลองกับระยะหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n : กลุ่มทดลอง = 40, กลุ่มควบคุม = 40 คน) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4.2 พบว่าระยะก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนซึ่งได้แก่ ด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และทักษะไม่แตกต่างกัน ส่วนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล หลังการทดลอง 3 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการตระหนักรู้ในตนเองและการเลือกแผน แต่ละด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

2.2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองระยะก่อนการทดลองกับระยะติดตามผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ของนักเรียนกลุ่มควบคุมระยะก่อนทดลองกับระยะหลังการทดลอง ($n = 40$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตาราง 4.4 พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม มีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ระยะก่อนการทดลองกับระยะหลังการทดลองพบว่าไม่แตกต่างกัน

2.2 การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง ในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ ปทุมวัน สามารถนำประเด็นมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง เพราะชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้หลักการเรียนและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ตามแนวคิดของทีศนา แจมมณี (2548 : 142 -144) มาประยุกต์ใช้ ได้แก่ 1. การยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Participation) 2. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ (Group Interaction) 3. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ (Experiential Learning) 4. เน้นกระบวนการ (Process – Oriented) 5. เน้นการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมแนะแนวของ ปราณี รามสูต (2533: 251-255; อ้างถึงในบุษบากร ตันทวารธ 2546: 38) โดยผู้วิจัยจัดทำโครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมแนะแนว จำนวน 13 กิจกรรม ได้แก่ เทคนิคการแบ่งกลุ่มทำงาน การอภิปราย แบบ บทบาทสมมติ แบบสถานการณ์จำลอง และเทคนิคแบบศูนย์การเรียนรู้ การปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว อารมณ์พื้นฐานของนัก เภศนศาสตร์ศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3 การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน การสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน คณะในฝัน ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ บุคลิกภาพกับอาชีพ เปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน ค่านิยมเกี่ยวกับงาน ความสนใจของฉัน การสำรวจทักษะ และการปัจฉิมนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี วิสุตราศัย (2547: 67 -70) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยโรงเรียนวัดซากหมาก จังหวัดระยองพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

2.2.2 จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ได้แก่ แผนการเรียน คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศ และภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ เนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักและเข้าใจตนเองด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และทักษะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน นักเรียนมีการวางแผน มีเป้าหมายในชีวิตในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ นักเรียนกลุ่มควบคุมบางคนไม่สามารถค้นพบตนเอง ผู้วิจัยต้องให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลเพิ่มเติมจึงสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา คนสะอาด (2549) ได้ศึกษาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคะแนนความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมโครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 มีนักเรียนเปลี่ยนแปลงการเลือกแผนการเรียนจำนวน 4 คน ไม่เปลี่ยนแปลงการเลือกแผนการเรียน จำนวน 8 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 มีระดับความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.3 จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง เนื่องจากผู้วิจัยทำให้นักเรียนสามารถค้นพบตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ วารี (2545) ได้ศึกษาการวางแผนชีวิตด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่ม

ตัวอย่างที่เข้าร่วม โครงการพัฒนาการวางแผนชีวิตด้านอาชีพเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการวางแผนชีวิตด้านอาชีพตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 ครั้งซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการวางแผนชีวิตด้านอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการพัฒนาการวางแผนชีวิตด้านอาชีพมีการวางแผนด้านอาชีพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ได้แก่ แผนการเรียน คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศ และภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก เนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักและเข้าใจตนเองด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และทักษะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน นักเรียนมีการวางแผน มีเป้าหมายในชีวิตในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ นักเรียนกลุ่มควบคุมบางคนไม่สามารถค้นพบตนเอง ผู้วิจัยต้องให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลเพิ่มเติมจึงสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา คนสะอาด (2549) ได้ศึกษาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคะแนนความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนเข้าร่วม โครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 มีนักเรียนเปลี่ยนแปลงการเลือกแผนการเรียนจำนวน 4 คน ไม่เปลี่ยนแปลงการเลือกแผนการเรียน จำนวน 8 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 มีระดับความสอดคล้องในการเลือกแผนการเรียนต่อในช่วงชั้นที่ 4 เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

จากผลการทดลองพบว่า ผลการทดสอบด้วยค่าทีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี วิสุตราศัย (2547: 67 -70) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดชากหมากพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบว่า โรงเรียนควรให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เลือกแผนการเรียนในภาคเรียนที่ 1 โดยครูแนะแนวควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไปใช้จัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทันกาลสำหรับนักเรียน

3.1.2 ครูแนะแนวที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไปใช้ควรศึกษาชุดวิชากิจกรรมแนะแนวอย่างถูกต้องตามเป้าหมายให้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ให้บรรลุผลสำเร็จได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการนำวิธีการศึกษาครั้งนี้ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3

3.2.2 ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อความสนใจการเลือกคณะและสาขาในระดับอุดมศึกษา